

søgt at kontrollere denne Virksomhed; men jeg tror, det var mindst lige saa nyttigt at optage Spørgsmaalet om en fremtidig Kontrol af det Kød, der sælges her i Landet. Ganske vist er Priserne for Tiden saadanne, at den store Del af Befolkningen ikke kan købe Oksekød, men der er maaske netop af den Grund Anledning til at tage Spørgsmaalet om en Statskødkontrol op, idet Faren for, at man falbyder sygt og daarligt Kød, nu er større end under almindelige Forhold. Spørgsmaalet har været omtalt i dette Ting flere Gange, og saa vidt jeg erindrer, udtalte den højtærede Justitsminister, sidste Gang det var fremme, at man i Landbrugsministeriet havde denne Sag under Overvejelse; der var nemlig fra forskellige Foreninger som Høkerforeningen, Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, Fedevare-handlende med flere indsendt et Andragende til Ministeriet om Oprettelsen af en Statskødkontrol. Jeg haaber, at Ministeriet vil fremme denne Sag saaledes, at vi snart kan faa en effektiv Kødkontrol. Det er en Nødvendighed. Der tales om, at det maaske vil koste en Del Penge, men det er bedre at forebygge Sygdomme end at helbrede dem, og det kan neppe bestrides, at netop ved Forhandlingen af sygt og daarligt Kød risikerer man, at Sygdomme faar en Udbredelse, som ellers kunde være undgaaet.

Jeg har kun et enkelt Spørgsmaal tilbage, nemlig Indkvarteringsspørgsmaalet, som har været omtalt af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) og for øvrigt ogsaa af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Medens der paa andre Omraader er truffet visse Dyrtidsforanstaltninger, er der med Hensyn til Lettelse af de Byrder, som Indkvarteringen forvolder en Del af Befolkningen, ikke gjort det mindste. Forordningen af 1816 havde utvivlsomt til Hensigt at godtgøre de Folk, der fik Indkvartering, den fulde Udgift, som de havde. Men da Betalingen i det væsentlige er bibeholdt, vil alle være enige om, at den Godtgørelse, der ydes, langt fra svarer til de paagældendes Udgifter. Staten betaler for Indkvartering i de Byer, hvor der er fast Garnison, 12⁴/₉ Øre om Dagen om Sommeren og 14⁵/₉ om Vinteren. Kommunerne giver et Tilskud, saaledes at Kvarterværterne i alt faar 17 Øre om Sommeren og 20 Øre om

Vinteren. Det er et ret betydeligt Offer for Kommunerne, men langt større er det for Kvarterværterne. Lad mig blot nævne, at i en By som Slagelse har der i de forløbne to Aar, i hvilke Indkvartering har fundet Sted, været indkvarteret Soldater i et Antal af 309,000 Dage paa Kasernen. Det er et Forhold, som egentlig ikke vedrører Indkvarteringsspørgsmaalet i den Forstand, idet Kommunen har en fast Overenskomst med Staten og faar en bestemt Betaling derfor; at denne Betaling er for lille, skal jeg ikke komme ind paa i denne Forbindelse. Men foruden denne Indkvartering har der hos Byens Borgere været indkvarteret Soldater i et Antal af 311,119 Dage. Kommunen maa betale ca. 5 Øre pr. Dag, det giver rundt regnet 15,000 Kr. for disse to Aar. Men da Husejerne ikke kan faa Soldaterne indkvarteret hos andre for 17 eller 20 Øre, henholdsvis om Sommeren og om Vinteren, men maa betale 40—60 Øre, betyder det et kontant Tilskud for hver af ca. 25 Øre pr. Dag. Det bliver for Slagelse By for disse to Aar en Sum af ca. 75,000 Kr., som Grundejerne paa den Maade maa udrede. Naar hertil lægges de nævnte 15,000 Kr., som Kommunen maa yde, bliver det samlede Beløb omtrent 90,000 Kr. Enkelte vil rimeligvis sige, at dette vist er Tal, der er grebne ud af Luften, men jeg har her liggende et Regnskab fra en Husejer, ganske vist en Mand, der har en stor Ejendom, et nøjagtigt ført Regnskab over de Soldater, der har været i Kvarter hos ham, og de har kostet vedkommende Ejer 586 Kr. i disse 16¹/₂ Maaned. Nu kan det gøres gældende, at det er en stor Ejendom, og at Manden maaske har Raad til at betale, men saaledes som Indkvarteringen virker paa denne Ejendom, virker den forholdsvis paa alle Ejendomme, og enhver vil kunne indse, at naar en Arbejder maaske har en Ejendom med to smaa Lejligheder i, og han faar indkvarteret en Soldat, som han kan risikere at have i 8 Maaneder af et Aar, vil det koste ham 50—60 Kr. Det er for stor en Udgift at lægge paa den enkelte Mand.

Det samme gælder med Hensyn til Indkvarteringen udenfor Garnisonsbyerne. Der betales 92 Øre pr. Dag + Brød, men hvis den paagældende lejer sin Soldat ind i et Pensionat eller lignende, maa han betale 2—2¹/₂ Kr. pr. Dag, og det er et meget stort